

N^o: 429. Folkethingets Forhandlinger.

11te Møde. Ordentlig Samling, 1870—71.

6797. Enefte Beh. af Lovf. indeh. Tillæg til

Indfødsretsl. af 15de Januarii 1776. 6798

kunne gjøre det. Der kan virkelig efter min Overbevisning komme Tilfælde, som ville gjøre det i høj Grad betænkeligt at have en saadan Regel. Jeg skal nævne et Tilfælde, der, saavidt jeg veed, virkelig har foreligget her i Landet, men som ikke har nogen praktisk Betydning nu. Et danskfødt Mand var gaaet til Nordamerika og havde faaet amerikansk Borgersret, og han blev derefter af den amerikanske Regjering skiftet her over som Konsul uden diplomatisk Karakter. Han var i en af vore Kjøbstæder i over 2 Aar, og han vilde altsaa efter den ubetingede Regel, der her er opstillet, være bleven underkastet alle de Byrder, der paaligge danske Undersaatter, navnlig Indfødt, der blive Konsuler for fremmede Lande, uagtet det dog vistnok var urigtigt at betragte ham som løst fra det undersaatlige Forhold til Nordamerika, for hvis Skyld og i hvis Tjeneste han var kommen herover. Man kunde ogsaa tænke sig, at en Landsmand gik over til Nordamerika, blev amerikansk Borger og der havde en meget stor Betsdrift, men fik Lust til i nogen Tid at opholde sig her eller f. Ex. for at give sine Børn dansk Opdragelse, gik herover og blev her i to Aar, men bevarede sit hele store Etablissement, som han havde grundet i det fremmede Land, og som han maaske ikke kunde grunde her, og bevarede sin Borgersret derovre, skulde man saa foranledige, at der kunde siges til denne Mand, uagtet det var saa klart, at han havde bevaret sin amerikanske Borgersret og det Forhold, han stod i derovre: Dette slaar vi Streg over, nu skal Du være, som om Du altid havde været en af vore Egne. Det vilde være urigtigt, og jeg vilde finde det meget betænkeligt om man ubetinget vilde fastslaa saadanne Pretentioner om, at den, der har opholdt sig her i Landet i to Aar, skal antages at have opgivet det undersaatlige Forhold til det fremmede Land. Derfor har jeg stillet dette Forslag, som jeg skal anbefale til det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Det ærede Things Medlemmer ville maaske erindre fra Sagens tidligere Behandling, at jeg for mit Bedkommende egentlig ogsaa fandt, at det var korrektere at gaa den af Mindretallet foreslaaede Vej, idet jeg nemlig havde to praktiske Formaal for sig, dels det, at man burde have Midler til at kunne værges sig imod at faa Folk, som man ikke ansaa sig forpligtet til at erkjende som Indfødt, og heller ikke ønskede at erkjende som saadanne, og dels at man kunde have det i sin Magt at undgaa at komme ind paa internationale Stridigheder, som man efter Lovforslagets Affattelse nu imidlertid maaske neppe vil kunne undgaa at komme ind paa. Det første Diemed er, saavidt jeg skjønner, naaet borte, at Spørgsmaalet om hvortid den Paagjældende har haat fast Bopæl her i Landet, afgjøres efter de almindelige Regler, derved vil man komme udover den Fiktion, som Lovforslaget nu opstiller. Derimod er man ganske sikkert ikke kommen ud over Fiktionen med Hensyn til Muligheden af internationale Stridigheder, idet man f. Ex. i et Tilfælde som det, det ærede Medlem (E. C. Porsen) nævnte, er forpligtet til at betragte den Mand, som han omtalte, som dansk Indfødt, uagtet det er givet, at han ikke har havet sit undersaatlige Forhold til det fremmede Land. Naar jeg nu ikke desto mindre anbefaler det ærede Thing at følge Flertallets Forslag, da sker det, dels for at faa en Ende paa denne Sag, hvis Tilendebringelse har ikke saa ganske ringe Betydning, og dels fordi jeg maaske erkjender, at Fiktionen i de allerfleste Tilfælde vil være nødvendig, for at kunne sikre sig Opfyldelsen af de Pligter, som en tilbagevendt Indfødt har, i hvis Magt det jo staar at undgaa at foretage de nødvendige Skridt for at løse sit Forhold til det Land, hvor han tidligere har opholdt sig, og dels endelig fordi jeg tør forudsætte, at det vil lykkes at afslutte Traktater med de Lande, med hvilke der i Almindelighed vil indtræde saadanne Forhold.